

# ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ  
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

49

ROČNÍK XIX

Číslo 1

Redakční uzávěrka 1.3.2010

## Ženy ve 2. čs. samostatné paradesantní brigádě v SSSR.

2. část.

I nadále se počet žen snižoval. Z osmnácti žen s povolenými seskoky, bylo od 2. brigády v Jefremově v březnu a v dubnu odveleno 6 žen : des. Čerepanová, voj. Fialová, svob. Ljachová, voj. Němečková, des. Wechsbergová a voj. Winterová. Nepříznivé počasí narušovalo plán seskoků. Seskoky z letounu z výše 600m tak byly zahájeny až 30. března. Dle plánu byl 1 seskok z letadla seznamovací a 2 seskok se zbraní.

Seskoky prováděly pěší prapory v četách a závěrem seskakovala celá roty s posilovými prostředky. Dle hlášení velitele pplk. Přikryla měla brigáda k dispozici 8 sovětských letadel. S tím není v souladu pozdější údaj jeho knihy „Pokračujte v horách“, NV Praha 1947 str. 42 : „30. března přiletělo z Tuly 5 velkých Douglasů k dispozici pro další výcvik . „ Nutno též upřesnit, že se nejednalo o Douglasy C-47, ale o velmi podobné, v SSSR licenčně vyráběné Li-2.

K seskokům z letadla máme záznam v denním rozkaze č. 75/3 velitele štábní roty : 6. dubna provedli důstojníci a mužstvo svůj 1 seskok z letadla. Následoval dlouhý seznam, kde pod poř.čís. 1 je uveden zástupce velitele brigády pplk. aut. Lichner Viliam, pod poř.č. 2 náčelník štábu škpt.gšt. Sacher Vilém a jako poslední jsou uvedeny ošetřovatelky voj. Hudečková Anastázia a voj. Sotáková Olena. Všem jmenovaným velitel štábní roty vyslovil svůj dík a všeobecnou pochvalu. Zvláště pochválil voj.Sotákovou a voj.Hudečkovou.

V článku 4 téhož rozkazu : „, včera, 6.dubna, provedl škpt.gšt. Sacher Vilém svůj 16. a 17. seskok“. Ten již prodělal parašutistický výcvik v Anglii, kde absolvoval 12 seskoků padákem, obdobně velitel brigádního dělostřelectva škpt. Srp Josef 9 seskoků, velitel dělostřeleckého oddílu kpt. Fišera Josef 7 seskoků a tamtéž absolvovalo seskoky i několik dalších důstojníků, kteří přišli z Anglie.

Do 15.dubna 1944, kdy byly ukončeny seskoky z letadel, provedla brigáda 13 559 seskoků padákem, z toho 7 675 z balónu a 5 884 z letadel. Vzhledem nestálému počasí byl za 17 dní proveden z letadel značný počet seskoků. Za týden byly provedeny seskoky padákem při ukázkovém cvičení. V nové posádce Proskurov se velitel 2.čs.pdb marně snažil o přiděl letounů na cvičné seskoky, zvláště nových lidí z doplňků. Další seskoky již nebyly prováděny.

Období paradesantního výcviku bylo zakončeno ve dnech 22.-23.dubna 1944 závěrečným cvičením před československými a sovětskými představiteli. Mezi hosty byli zejména velvyslanec Z. Fierlinger, brig.gen. Heliodor Píka, brig.gen. Jan Kratochvíl, člen státní rady dr. Bohuslav Vrbenský, poslanec Klement Gottwald, Václav Kopecký, Marek Čulen, zástupci GŠ RA v čele s velitelem paradesantních vojsk SSSR genplk. Kapitochinem, představitelé polských a jugoslávských jednotek a další.

Připomeňme si tuto slavnostní událost z rozkazu vel.brigády pplk. Vladimíra Přikryla, který byl vydán následující den, 24.dubna :

„Ve dnech 22.-23.4.1944 byla provedena před vojenskými a civilními hodnostáři sovětskými a československými přehlídka brigády.

Dne 22.4. byl proveden seskok z letadel zesílenou rotou pěšího praporu II., pod velením por.pěch. Schwarz Karla, velitele 2. roty a velitele minometné roty téhož praporu por.pěch. v zál. Miškey Dezidera. Seskoky byly provedeny velmi dobře a v čase 17 min. provedena úloha, kterou rota dostala. Děkuji veliteli p.praporu II, veliteli 2.roty a minometné roty jakož i všem, kteří se seskoku a úlohy zúčastnili, za bezvadné chování a provedení vyslovuji všem pochvalné uznání.

Téhož dne byla provedena na polní střelnici ukázková střelba v zesílené rotě npor.pěch. Čaplovič Emila, velitele 3.roty, p.praporu II.

Cvičení bylo provedeno bezvadně, palba byla řízena velmi dobře jak u pěchoty, tak i u všech přidělených prostředků, zvláště u dělostřelectva a minometů, a po stránce střelecké ukázala jednotku, že je velmi dobře pro boj připravena.

Děkuji veliteli p.praporu II za svědomitou přípravu a organizaci polní střelby, veliteli 3.roty p.praporu II npor.pěch. Čaplovič Emilu za přesné a dovedné provedení střelby a dále děkuji velitelům všech přidělených prostředků, jejichž obsluha prokázala velmi dobrý stupeň výcviku ve střelbě a vyslovuji všem pochvalné uznání.

Dne 23.4. byl 2.čs.samostatné brigádě slavnostně odevzdán prapor a po této slavnosti proveden slavnostní pochod.

Při obou výkonech se brigáda representovala vskutku bezvadně, zvláště slavnostní pochod byl velmi zdařilý a působil velmi příznivým dojmem nejen na představitele sovětské armády, ale také na přítomné představitele a hosty. Velmi rád tlumočím tento dík a uznání ode všech přítomných hostů a vyslovuji všem příslušníkům brigády, kteří se o zdařilý průběh jak přehlídky, tak i slavnosti postarali, můj velitelský dík a pochvalné uznání.

Doplňuji, že velitelem pěšího praporu II, jehož roty provedly ukázkové cvičení, byl mjr. František Voves. K provedení seskoku odjel 21.4. na letiště do Tuly, kromě obou jmenovaných důstojníků, 134 mužů p.praporu II, 19 mužů ženijní roty, mjr. RA V.A. Šekker, hlavní instruktor PDV (paradesantní služby u 2.brigády) s 5 důstojníky RA a 9 instruktorů PDV z jednotek brigády.

Pozdější generál Prikryl, v již výše uvedené knize „Pokračujte v horách“ na str. 43-45 vzpomíná slavnosti a ukázky 22.4.1944 :

„Krátko po deváté hodině přiletělo 16 letounů, 6 z nich se oddělilo stranou k vysazení oddílu obsazujícího přístupy k letišti a zbývajících 10 vysadilo výsadek přímo před stojící hosty. Úchvatný pohled, ale silný vítr vzbuzoval obavy i přítomného představitele RA genplk. Kapitochina. Výsadek ihned po dopadu ničil odpor, improvizované letouny i sklady a obsadil letiště ...“

V dalších dubnových dnech následovalo balení materiálu a přípravy k odjezdu do nové přífrontové posádky Proskurov.

Denním rozkazem náhradního tělesa (dále NT) v Jefremově, č. 93 z 27.dubna 1944 byla určena ke 2. brigádě pracovní skupina (pracovní rota) 120 mužů, intendantní skupina 15 mužů a sanitní skupina 10 žen. Všichni i nadále zůstávali kmenovými příslušníky NT. Jejich další osud byl většinou spojen s parabrigádou, spolu s ní byli zasazeni v bojích v předhůří Karpat a řada z nich byla letecky přepravena do SNP na Slovensko.

K přesunu z Jefremova bylo určeno pro 2. brigádu, NT a VČ s VJ 11 vlaků, z toho prvních 5 vlaků nebylo pro brigádu. Její první ešalon, č. VI./26592, měl 59 vagónů. Odjížděl z Jefremova večer 30.4.1944 s třídenním zpožděním, směr Kursk a Kyjev. Převážel pd.prapor I s baterií PL kanonů 37mm. Jeden vagon byl vyčleněn pro všechny ženy u 2.pdb.

Víme, že 14.února 1944 bylo ve 2.brigádě 29 žen. 15.března k nim sice přibyla čet. Markéta Singerová, avšak z celkového počtu bylo od poloviny února do konce dubna 17 žen odveleno (některé absolvovaly seskoky padákem). Do Proskurova odjížděly tyto ženy parabrigády : Belláková Hedvika, Biněvská Vanda, Hudečková Anastázie, Kadaňková Vlasta, Lošťáková Jana, Maletová Anna, Meierová Ljuba,

Novosadová Margita, Petruňová Marie, Sotáková Helena, Steinerová Marie, Studničková Lydie, Singerová Markéta.

Se 13 zbývajících ženami 2.pdb jelo ve vagonu do ukrajinského Proskurova také 10 žen nově určené sanitní skupiny, které nadále zůstávaly v kmenovém stavu náhradního tělesa. Většina žen původně sanitní skupiny byla NT postupně obměněna a skupina prakticky splynula s pracovní rotou (později nazývanou pomocnou) přidělenou 2.brigádě.

Přesun jednotek 2. brigády šesti vlaky byl ukončen 17.května 1944. První brigádní rozkaz v nové přífrontové posádce Proskurov byl vydán již s nově uděleným paradesantním názvem brigády a obou paradesantních praporů. Velitelstvím 2.čs.samostatné paradesantní brigády v SSSR byl vydán 18.5.1944.

kol. V. Kameník

## **Výsadkářem proti své vůli.**

Na závěr školy koncem července roku 1953 se odehrával v každém vojenském učilišti obvyklý ceremoniál. Předposlední den jmenování absolventů poručíky rozkazem ministra obrany, poslední den slavnostní vyřazení a poté toužebně očekávaná dovolená. Všichni už měli sbaleno a každý věděl, kam po dovolené nastoupí. I já měl svoje jisté. S využitím prospěchového bonusu jsem měl určovací lístek znějící na vytouženou posádku v Brně, odkud pocházím.

Večer po jmenování bylo všechno jinak. Byl jsem povolán na „kádrovku“ kde mi odebrali původní určovací lístek a dali jiný, znějící na VÚ 8280 Prešov. Nikdo se mě na nic neptal, pouze upřesnili, že se jedná o výsadkové ČVO. Jen matně jsem tušil, že moje příští působiště je někde na východním Slovensku. Žádné protesty nepomohly, rozkaz je rozkaz. Kádrováci asi někde vyšťárali, že jsem před nástupem do vojenské školy absolvoval v civilu výsadkový výcvik i nějaký ten seskok na padáku VJ-1 v sokolském paraoddíle v Brně. Já jsem se s tím nikdy nikomu nechlubil.

Pravda je, že do Prešova jsem nejel sám. Sešlo se nás poměrně dost kolegů z našeho učiliště i učilišť jiných. Ten rok byl opravdu úrodný a byla to asi největší „transfúze“ nejnižších velitelů v historii brigády.

Prešov na nás tehdy udělal nevalný dojem. Velká vesnice s jednou hlavní ulicí, kde jsme se nemohli domluvit. (Čas zapracoval a dnes je to nádherné velké město.) Ještě v den příchodu, po prezentaci, jsme vyfasovali devatenáctky a kanady, naložili nás na „ereny“ a hurá do Košic do přeškolováku v BVŠ.

Přeškolovák byl na vysoké úrovni. Velitelem byl mjr. Josef Mrázek, jeho zástupcem kpt. Paluška. Výsadkový výcvik vedl kpt. Křivan, naši tělesnou kondici střídavě utužovali kapitáni Blažej a Opletal. A byla tam řada dalších náročných velitelů a náčelníků, kteří si nás podávali z ruky do ruky. Počínaje rozcvíčkou šlo všechno ráz na ráz od rána do večera, ale i v noci. Hlavní důraz byl položen na výsadkovou, tělesnou a střeleckou přípravu a metodické vedení výcviku.

Na rozdíl od výcviku v Sokole byla výsadková příprava mnohem jednodušší, ale stejně náročná. Žádné kotouly, ptákořhy (K5), náběhové lávky a podobné aparáty tam nebyly, jen balení padáků PD-47 bylo nové. Po přezkoušení došlo na praktické seskoky. Nejdříve z balonu, poté z letounu, nejdříve ve dne a potom i v noci, seznamovací i se zbraní. Vyzkoušeli jsme si také střelby z ručních zbraní ve dne i v noci na střelnici v Ťahanovicích. Na závěr jsme absolvovali velice náročné vícedenní komplexní cvičení.

Přeškolovací kurs měl vysokou úroveň a dobře nás připravil na budoucí velitelské funkce. Myslím, že se stal vzorem pro všechny další přeškolováky v bohaté historii brigády.

Po jeho ukončení byl vyhlášen rozkaz velitele brigády s určením na jednotlivé útvary. Já jsem byl určen k 65. výsadkovému praporu, kterému velel pplk. Rusnák. Jako elév jsem velel čtětě u minometné

roty npor. Tomana. Náhodou jsem se tam sešel s Mílou Brabcem, se kterým jsem začínal v paraoddíle v Brně.

A tak jsem se stal výsadkářem, proti své vůli, na dlouhých 19 let, z toho sedm na východním Slovensku. Sloužil jsem v jedenácti posádkách od „Šumavy k Tatrám“, šestkrát jsem se stěhoval, ale ve vytouženém Brně jsem strávil pouhé tři roky v době studií.

kol. M. Juříček

## **Ach, ten čas letí.**

Snad by stálo za připomenutí, že letošního roku tomu bude 20 let, co byl založen náš klub. Směrnice náměstka MO ČSR pro práci s vojenskými důchodci byla podnětem pro tehdejšího velitele VÚ 8280 pplk. Ing. Jiřího Hudského, aby vyzval svého zástupce pplk. PhDr. Josefa Váňu k seznání prostějovských výsadkových důchodců a založil klub, který bude pod patronátem jejich útvaru.

Setkání se uskutečnilo dne 27. října 1990 na štábní učebně útvaru. Sešlo se 39 bývalých důstojníků a praporčíků výsadkových jednotek a ti se usnesli založit Klub výsadkových důchodců. Byl zvolen výbor ve složení kol. Opletal, Nemeth, Pecina, Běhalík, Masarovič, Pekárek, Vlk a Olejník.

Výbor začal aktivně pracovat, ale již 12. prosince 1990 musel být do výboru kooptován kol. Bartko za zemřelého kol. Vlka. Bylo rozhodnuto, že činnost klubu bude apolitická, a že klub bude usilovat o zapojení do činnosti všech vojáků z povolání, kteří odešli do důchodu od VÚ 8280, ale i všechny, kteří odcházeli od jiných VÚ, ale byli příslušníky výsadkových jednotek. Tak výbor začal rozesílat oznámení o založení klubu na všechny adresy bývalých vojáků výsadkářů, kteří žili mimo Prostějov.

To se stalo prioritou organizátorské činnosti výboru. Byl, ale také zpracován plán akcí na každý měsíc a to buď v součinnosti s VÚ 8280, s ASD, nebo samostatně. Tak se jezdilo na zájezdy, soutěžilo se ve střelbě, hrála se utkání v malé kopané a nohejbalu. Organizovali jsme zabíjačky v hospodě u Gusty Rosta, scházeli jsme se na besedách se současnými výsadkáři i při vyprávění zážitků z aktivní služby.

Na první výroční schůzi 26. října 1991 jsme přivítali kolegy i ze vzdálených částí republiky, např. kol. Novosedláka z Prešova, Baštu z Pardubic, Janků z Písku, Michňáka z Ostravy, Chlupa z Brna a Kubíčka z Lipníku. Postupem času se podařilo navázat kontakt i z dalšími bývalými výsadkáři, Gallátem z Pardubic, Bučkou ze Žiliny, Chymčákem z Hradce Králové, Kouteckým z Prahy, Sadílkem a Vojtěchem z Liberce, Opluštilem a Švandrlíkem z Tábora, Lukáškem ze Štramberka, Pospíškem a Svozilem ze Zlína, kolem kterých se postupně začaly tvořit buňky dílčích klubů. Těch se postupně vytvořilo 12 a u nás bylo registrováno 149 členů z obou republik.

Nebyli jsme žádní „suchaři“. Pozorovali jsme „cvrkot“ ve společnosti a když všude se to začalo „hemžit prezidenty“, někdo ve výboru navrhl, že bychom měli mít také prezidenta a ne předsedu. A když prezidenta, tak ne výbor, ale vládu a když vládu, tak také ministry. Tato legrárka se ujala a trvala několik let. S tím souviselo i to, že jsme jako naší hymnu vybrali jednu z prvních výsadkových písní „Duní stroje vzduchem“ a touto hymnou jsme zahajovali i končili všechny naše masovější akce, což se snažíme dodržovat i nyní.

Jednou zajímavostí je také to, že v roce 1993 došlo k přejmenování našeho klubu. Dosavadní název „Klub výsadkových důchodců“ byl na návrh kol. Brabce přejmenován na „Klub výsadkových veteránů při VÚ 8280 Prostějov“.

Této skutečnosti v roce 1992 předcházelo ještě jedno důležité rozhodnutí. Na zájezdu členů klubu do Prešova si tamní členové stěžovali na to, že dosavadní forma informování o činnosti klubu pomocí zasílaných pozvánek je nedostatečná. Po konzultaci kol. Opletala s kol. Mikovínym se rozhodlo, začít vydávat pravidelně „Zpravodaj“, který by informoval o veškerém dění v klubu. Tak postupně vyšla tři jednostránková čísla připravovaná kol. Papouškem s názvem „Zpravodaj vysloužilých výsadkářů klubu důchodců při VÚ 8280 Prostějov“. Byla vyráběna na cyklostylu u patronátního útvaru a rozesílána

všem zaregistrovaným členům. Od čísla 5 nesl název „Zpravodaj vysloužilých výsadkářů při VÚ 8280 Prostějov“ a v záhlaví byla otištěna paraplacka. Číslem 6 to již byl „Zpravodaj KVV při VÚ 8280 Prostějov“. Od čísla 5 to již byly dvoustránkové „Zpravodaje“. Jeho kvalita vzrostla, když se jeho redigování ujal kol. Verner.

To co jsem napsal, myslím, že jako upozornění na naše výročí stačí. Teprve nyní si uvědomuji, že některá fakta a skutečnosti jsou jistě zachycena v kronikách našeho klubu, kterou v počátku vedl kol. Olejník a posléze na vysoké úrovni kol. Verner. Tu jsem k dispozici neměl a tak jsou možné některé nepřesnosti, nebo opomenutí. Samozřejmě ke všemu se mohou pamětníci vyjádřit.

kol. L. Opletal

### **Josef Pavlata odskočil do parašutistického nebe.**

Smutná zpráva obletěla v sobotu 9. ledna 2010 celý parašutistický svět. Nechce se tomu věřit, ale pravda je neúprosná. Josef Pavlata, jeden z nejlepších parašutistů této země, ale i světové klasiky, prohrál počátkem letošního roku nejtěžší boj svého života, boj se zákeřnou nemocí. Bojovník pohledání se rval do poslední chvíle, ale uspět mu tentokráte osud nedopřál. Chybět bude svým blízkým i mnoha přátelům u nás i v zahraničí. A troufám si říci, že bude chybět i těm, kterým zrovna do noty nepadl. Tak už to u výrazných osobností bývá – mají respekt nejen u přátel. Prožil jsem s ním okamžiky štěstí, které umí přinést snad jen draze vykoupené vítězství, ale i okamžiky, kdy to mezi námi jiskřilo. Ale člověk s buldočí vůlí a neskutečnou energií si razil cesty ke svým cílům přímočaře a nekompromisně, jak to odpovídalo jeho naturelu. Mnohokrát se spálil, ale mnohokrát také svého Everestu dosáhl.



Sluší se připomenout, že sport, v němž se dopracoval takových úspěchů miloval a možná právě v tomto vztahu je zakleto kouzlo jeho výjimečnosti. S průměrností se Josef nekamarádil nikdy. A taky s přízemností. Ale to všechno a mnohem více všichni, kteří jej znali, dobře vědí. Stejně jako to, že byl dlouholetým úspěšným reprezentantem své vlasti a armády, sportovcem, trenérem a velitelem prostějovského Armádního sportovního družstva parašutismu, že seznam jeho domácích a mezinárodních úspěchů je fascinující a patří mezi ně i dva nejcennější individuální tituly absolutního mistra světa. Na kontě měl přes deset tisíc seskoků. V nejúspěšnější části své kariéry měl po boku ženu, které stejně jako on, propadla kouzlu sportu odehrávajícímu se mezi nebem a zemí a která rovněž nosila na reprezentačního lvíčka. Byla mu oporou, inspirací, mámou dětí, jeho druhé já. V devátý den letošního roku tedy jeho pozemská pouť skončila. Nekončí však naše vzpomínky, naše

paměť, jeho odkaz. Major.v záloze, Mgr. Josef Pavlata se zapsal do historie klasického parašutismu zlatým písmem. Stejně nesmazatelně zůstane v našich srdcích památka na vzácného člověka, kamaráda, spolubojovníka.

**ČEST JEHO PAMÁTCE !**

Kol. J. Šlambor

## GEN :

**Plukovník v.v. Jan Ivan Lukášek**  
**nar. 2. května 1923 v Bratislavě**

Mládí prožil na Slovensku. Za války byl totálně nasazen v Německu, kde si za odbojovou činnost vysloužil 15 let vězení. Ještě během války po bombardování se mu podařilo uprchnout. Dostal se až za frontu k sovětské armádě, kde mu bylo nabídnuto absolvování zpravodajského kurzu. Po jeho absolvování se dostal na Moravu do obce Ladná, dále působil na Břeclavsku a v Praze. Dále nastoupil vojenskou službu u tankového svazku v Hodoníně. V roce 1947 byl na vlastní žádost převelen do Zákup, kde se formovalo výsadkové vojsko. U 71. pěšího výsadkového praporu prošel různými funkcemi a po skončení vojenské akademie v roce 1950 byl převelen do Stráže pod Ralskem ke spojovací rotě jako velitel čtyř až do ledna 1951. Pak nastoupil v Hradčanech na funkci velitele seskoků a od června do konce září 1951 byl ustanoven do funkce velitele padákové školy. Od října 1953 byl ustanoven do funkce jako velitel výzkumné stanice na Borečku, kde fungoval i jako zkušební parašutista. Po roce 1959 kdy bylo toto středisko zrušeno, byl odvelen na funkci náčelníka štábu u letištního praporu v Piešťanech. Později přešel na jinou funkci u leteckého útvaru v Mošnově. V roce 1969 jako nespolehlivý byl propuštěn z armády a odešel pracovat jako dělník k IPS.

Mimo svoji práci se začal zajímat o přírodu a proto se spojil s Okresním vlastivědným muzeem v Novém Jičíně. Jeho zájem se soustředil na záchranu motýla „Jasoně červenookého“. V této práci dosáhl mimořádných úspěchů. Spolupracoval s podobnými institucemi v Polsku, Německu a Francii. Jeho záslužná práce byla oceněna mnoha diplomy a vyznamenáními. Této záslužné činnosti se věnoval do konce svého života. Byl členem KVV Prostějov a později přešel ke KVV Zlín. V těchto klubech se vždy aktivně podílel na jejich činnosti. I když byl zdravotně indisponován zúčastňoval se všech významných akcí a setkání. Byl životním optimistou a v době kdy již jeho zdravotní stav nedovoloval pohybovat se mimo domov, chtěl ještě zúročit své zážitky a vzpomínky. Jeho vzpomínky jsou natolik zajímavé, že se i ve svém úctyhodném věku rozhodl k jejich sepsání. Bohužel knížky, kterou dal začátkem roku 2009 do tisku, jejího vydání se již nedožil. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci 28. února 2009. Poslední rozloučení s kol. Lukáškem bylo 6. března 2009 za účasti rodiny, mnoha jeho přátel, kol. z Klubů výsadkových veteránů a příznivců z ochrany přírody.

Knížku, kterou nazval „*Vzpomínky zkušebního výsadkáře*“ věnoval Klubům výsadkových veteránů, kteří mu její vydání pomohli sponzorovat. Tato kniha je průřezem činnosti v ČSLA i v občanském životě. Kdo znal kolegu J.I. Lukáška nikdy na něho nezapomene.

(Tato kniha je k dostání u jeho kolegy v Kopřivnici – Antonín Sidon tel. 607 602 930).

kol. B. Kubíček

Pozn.red.rady – příspěvek kol. Kubíčka vychází opožděně i když ne zaviněním redakční rady, ale přesto si myslíme, že bohatý život, zážitky kol. Lukáška je nutno zveřejnit i když opožděně.

## **Ze života klubů:**

*Ve zlínských klubech se blýská na lepší časy...*

Zdá se, že se v obou klubech, které patří do zlínského kraje, jak „mazáka“ Zlín, tak „bažanta“ Holešov, blýská na lepší časy. Je známo, že zlínský klub nemá dosud svoji klubovnu, ač o ni usiluje více jak 10 let. Jednou z příčin je skutečnost, že ve Zlíně nikdy nebyla vojenská posádka. Ale : koncem

roku byl přijat předseda KVV Zlín kol. Fr. Pospíšek spolu s nově jmenovaným mluvčím klubu kol. P.Chmelíkem u krajského hejtmana Dr. Stanislava Mišáka. Pan krajský hejtman, čerstvě povýšený do hodnosti podplukovníka v záloze pochopil, že i výsadkový veteráni jsou součástí kraje a „ledy se pohnuly.“ V holešovském klubu vystřídal zasloužilého veterána kol. J. Bílka ve funkci mladý a nadějný kol. Dušan Hric „jeho vitalita je známa“ (po usilovném zimním pochodu cca 30 km v horách do rána tančí v baru, tam mají výchozí podmínky nesporně lepší. Radnice v Holešově (místostarosta kol. Bartošek) je bývalým příslušníkem 7. vpzu a ředitelství Vyšší a střední policejní školy v Holešově s klubem spolupracují bezpříkladně. V holešovském periodickém tisku vychází dokonce historie vzniku a zániku 7. vpzu a osudy jejich velitelů. Kol. Dušan Hric byl přijat spolu s kol. V.Ryšavým u ředitele Krajského vojenského velitelství, (kam zase zlíňští mají přístup již dávno), dohodnuta byla pravidla úzké spolupráce .. bohužel, pouze morální. Matka armáda nemiluje všechny své děti stejně ... Konec dobrý – vše dobré. Oba kluby uzavřely dohodu o spolupráci na úrovni „konfederace“. Spojí zlínskou letitou zkušenost oddílů prošedivělých veteránů v předpisových uniformách zajišťujících pietní akty široko daleko s „vlčáky“ 7.vpzu libující si dosud spíše v maskáčích a samopalech vz.58. Pro začátek si ustanovili společného mluvčího ke stálému styku se státní správou a dohodli společnou účast na vybraných akcích ..inu.. asi se ve zlínském kraji blýská na nové časy.

*Ministr obrany Dr. Martin Barták měl narozeniny ...*

Což by samo o sobě nebylo nic mimořádného. Jménem Klubů výsadkových veteránů zlínského kraje mu popřalo vedení obou klubů. Nejen to. Spolu s blahopřáním typicky vojenským (lékaři netřeba přátí zdraví, ministroví štěstí), jsme mu přáli po našem, výsadkářském - dobrá a statečná rozhodnutí. Současně jsme jej požádali, aby příležitostně pochválil ředitele Krajského vojenského velitelství ve Zlíně plk.gšt.Ing. Radka Henna, za jeho mimořádně aktivní přístup k potřebám zlínských veteránů. Také jsme mu na závěr připomněli, že i MY, šediví vojáci výsadkových jednotek, věrně a oddaně sloužíme ideálům, ke kterým nás zavazuje červený baret. A že bychom byli rádi, aby s námi armáda zacházela po materiální stránce stejně, jako s Kluby důstojníků a praporčíků v záloze ...

kol. P. Chmelík

*Až se bude psát rok 2011 ...*

Když jsem nedávno řekl na schůzi KVV Holešov tuto větu, z pléna se ozvalo „už můžeš být ve výsadkářském nebi“, Ne nemohu. Nemám na to čas. Cvičím, běhám, držím dietu, proč ? Protože v roce **2011** bude velké výročí **7. výsadkového pluku zvláštního určení v Holešově**. Bude to výroční rok, kdy prešovský výsadkový prapor založil tradici pluku zvláštního určení. Bude to velké výročí dne, kdy jsme my, branci v modrých teplácích poprvé prošli branami holešovských kasáren. A potom v nich léta sloužili, někteří základní službu, mnozí celých **8** let.. těžkých, ale krásných. Léta našeho mládí. Chci já, chceme stovky z nás znovu nastoupit v sevřených tvarech po rotách, s hudbou a zástavou 7. výsadkového pluku zvláštního určení. S červeným baretem. Se slzami vzpomínek na neživé kamarády. Na litry mladého potu. Na své velitele. Naposledy. Chceme, aby to byla záležitost celého Československa. Nástup důstojný, jako kdysi v Chrudimi. Připravíme to ! Vy všichni nám pomozte ! Potřebujeme adresy, potřebujeme kontakty. Připravte se na tuto mimořádnou chvíli. Za sebe. Za neživé kamarády. Pro budoucnost. **Slavnostní nástup československých výsadkářů**. Recept na neumírání je prostý : snížit stravní dávky, dlouhé procházky s partnerkou (s sebou celtu..) a věřit, že se zase setkáme... MY VÝSADKÁŘI !!!

kol. P. Chmelík

## *Holešovští veteráni hodnotili ...*

Výroční členská schůze KVV Holešov se uskutečnila 4. prosince 2009 na internátě policejní školy. Zúčastnilo se jí 51 členů a nechyběli ani čestní členové, kterými jsou starosta města Zdeněk Janalík, zástupce ředitele Vyšší a Střední policejní školy MV Holešov Andrej Rohál. Mezi hosty byl i místostarosta města Rudolf Seifert a za KVV Zlín jeho předseda Fr. Pospíšek.

Předseda KVV Holešov Jaroslav Bílek přednesl zprávu o činnosti, v níž zhodnotil akce konané v roce 2009. Připomenul zejména úspěšné „Střetnutí 2009“ v Holešově, na jehož hladkém průběhu se podílela velká většina členů klubu. Připomenul také pomoc 102. průzkumného praporu z Prostějova, jehož příslušníci připravili pro veřejnost ukázkou soudobé vojenské techniky. Připomněl rovněž účast příslušníků tohoto praporu na střelecké soutěži, pro kterou také zabezpečili municí.

Ve zprávě byla několikrát vyzdvížena úspěšná spolupráce s policejní školou a jejím ředitelem plk. Janem Dvořákem a jeho zástupcem Andrejem Rohálem. Poděkování zaznělo také dalšímu sponzorovi klubu, kterým je Krajské vojenské velitelství a jeho ředitel plk. R. Henner. Všichni jmenovaní jsou čestnými členy KVV podobně jako M. Hysek, který sponzorsky zhotovil a zajistil různé tiskopisy, pozvánky, diplomy a jiné písemnosti. Mezi dalšími sponzory, kteří se podíleli na akcích klubu, jsou Městský úřad Holešov, společnost NESTLÉ-Česko, závod Holešov, Vinotéka M. Hanáčka a další.

Ve druhé části schůze členové diskutovali o jednotlivých bodech zprávy a také plánu KVV Holešov na rok 2010. Následně se uskutečnila volba nového výboru, do kterého byli zvoleni D.Hric, P.Chmelík, V.Lochman, K.Maňák, B.Matula, V.Ryšavý a L.Stoklásek. Novým předsedou KVV Holešov pak výbor zvolil D.Hrice. Nový výbor rovněž poděkoval odstupujícímu předsedovi Jaroslavu Bílkovi a členovi výboru Jozefu Tóthovi za jejich dosavadní práci.

## *Výbor KVV Holešov*

## *Zlíňští výsadkoví veteráni bilancovali ...*

Téměř 90% účast členů zlínského KVV na výroční schůzi jen zvýraznilo aktivitu klubu. Ale nebyli to jen členové, sešlost doplnili i příznivci a sympatizanti, zástupci jiných klubů (Holešov, Liberec, Prostějov, Bratislava, Žilina) a představitelé samosprávy – starosta OÚ Bánov pan Král, místostarostka MěÚ Kunovice paní Majíčková s manželem, starosta MěÚ Uh.Brod p. Kryštof s manželkou. Sečteno a podtrženo úctyhodná účast cca 100 osob.

Předseda KVV Zlín kol. Fr. Pospíšek podrobně zhodnotil činnost klubu za uplynulé období. Naprosto oprávněně hovořil o velmi zdařilém období, na jehož úspěších se podílel nejen výbor klubu, ale i většina členů. Kriticky poukázal na to v čem má klub ještě rezervy a jak je využít. Zpráva předsedy nebyla jen ohlédnutím zpět, ale také výhledem činnosti pro rok 2010. Klub věnuje mimořádnou pozornost historii výsadkového vojska a to nejen formou účasti na jednotlivých pietních aktech, ale především i aktivní prezentační činností klubu na veřejnosti, jako byla už opakovaná výstava k 60. výročí vzniku výsadkového vojska v prostorách zlínského magistrátu. Výstava se setkala s velmi pozitivním ohlasem. Velký podíl na této úspěšné akci má kol. A. Šulák. Pro letošní rok připravují uctění památky parašutistů – rodáků ze zlínského kraje J. Bublíka, J. Hrubého aj. Valčíka, kteří se podíleli na atentátu R. Heydricha a následně zahynuli v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Praze-Resslově ulici. Z velmi rozsáhlé činnosti klubu na tento rok jen některé akce – oslavy MDŽ, zabíjačka, Memoriál zakladatelů výsadkového vojska a Š. Baniča, sportovní setkání v Prostějově, Setkání 2010 v Prostějově, účast na střeleckých soutěžích.

A protože za dobře vykonanou práci je třeba nejen pochválit, ale i odměnit, což bylo součástí přednesené zprávy. Nejvyšší veteránské vyznamenání – Zlatý odznak, byl udělen kol. Přemyslu Svozilovi. Pamětní klubová medaile- kol. J. Bartíkovi. Pamětní štíty – kol. Slámečkovi, Kořenskému,



Hrubanovi, Vykydalovi, Kusákovi, Rechovi, Zámečnickovi, Kaganovi a Zubrovi. Pamětní listy byly uděleny 9 kolegům zlínského klubu a dále hostům a zástupcům výše jmenovaných regionálních klubů.

Není možno se nezmínit o bohatém pohoštění všech účastníků, což je zásluhou zdejších žen, za což jim kol. Pospíšek vyslovil uznání. Nakonec tombola byla přebohatá, v jejímž osudí bylo okolo 200 cen. Pokud se našel někdo kdo nevyhrál – určitě vyhraje příště. Svou účastí na schůzi, setkáním s kamarády a přáteli, přátelskou a pohodovou atmosférou. To je přeci výhra.

Přejme zlínským výsadkovým veteránům ať jim elán, chuť, tvořivost a vstřícnost vydrží minimálně tak, jak v minulém roce.

kol. M. Řepka

### *Výroční zasedání Bratislava ...*

Slunečné počasí přivítalo zástupce KVV Prostějov v čele s kol. Jindrou Starým v městě Ivanka pri Dunaji dne 16. ledna 2010 na patnáctém výročním zasedání klubu výsadkových veteránů Bratislava. Po přátelském přivítání, které naši kolegové připravili, zahájil jednání schůze kol. Timura a zprávu o činnosti přednesl předseda klubu kol. Hreha. V podrobném zhodnocení uplynulého období upozornil na problém místa činnosti klubu, vzhledem k prodeji objektu kasáren, kde doposud klub působil. Velkým kladem je, že se ještě v hojném počtu členové klubu aktivně účastní provádění seskoků. V činnosti klubu byla v minulém období řada kulturních, sportovních, pietních a společenských akcí. Kladně hodnotil spolupráci s kluby výsadkových veteránů v ČR, hlavně s kluby s Prostějova, Liberce a Zlína. Po přednesené zprávě byli oceněni za spolupráci členové našeho klubu kol. Starý a Řepka „Pamětní medailí KVV Bratislava“.

Pro další období připravil výbor klubu obsáhlý plán činnosti, v němž je možné potrhout :

- Znovu provádění seskoků
- Účast na 16. Ročníku Memoriálu Jozefa Gabčíka
- Baničův den na letišti Trnava
- Účast na Memoriálu zakladatelů výsadkového vojska
- Michalský den
- Setkání 2010 v Prostějově

Jednání se zúčastnilo 82 přítomných, z toho 23 hostů z Prostějova, Liberce, Zlína, Prahy a samozřejmě z ostatních slovenských klubů.

Poděkování všem bratislavským kolegům patří za velice přátelské přijetí a vytvoření příjemného prostředí.

kol. F. Lejsek

### *Klub výsadkových veteránů Písek ...*

V polovině října 2009 si členové klubu zorganizovali dvoudenní výlet na Šumavu – do Jeleních vrchů do muzea a penzionu našeho čestného člena Čestmíra Hrbka. Vytvořil pro nás nádherné prostředí i podmínky. Vystoupili jsme si na nejvyšší horu v okolí a prošli velký kus cesty podél Schwarzenberského kanálu. Hlavně to ale byly dva dny pohody a vzpomínek na naše výsadkové mláďá. Kolega Hrbek nám mimo jiné vyprávěl, jak jeho forštovnu skupina prostějovských kolegů za řízení kolegy Pisky během deseti dnů opravila. Dodnes se prý o tom ve vsi hovoří jako zednickém rekordu Šumavy. Čestmírovi jsme věnovali padák OVP 68, který použije k výzdobě klubovny. Říkal, že jeho hosté zde budou sedět pod kopulí padáku. Do svého penzionu zve všechny kolegy, jsou zde vynikající podmínky pro letní i zimní sport. První přípitek jsme věnovali našemu

veliteli Františku Mansfeldovi, druhý všem kamarádům vojenským výsadkářům, aby jim v roce 2010 sloužilo výsadkové zdraví, aby žili v pohodě a spokojenosti.

kol. E. Vanderka

*Prostějovský KVV se snaží být dobrým koordinátorem hnutí klubů výsadkových veteránů...*

Ve svých plánech po výročním shromáždění se snaží dodržovat tradice, které jsou zaužívané již roky od vzniku tohoto klubu. Ve svých ročních plánech má pravidelné akce, které se opakují a jsou z pohledu členů klubu vítané. Zpravidla začínají tzv. zabíjačkou v měsíci únoru, v březnu oslava MDŽ, duben a říjen společenská akce – divadlo, květen soutěž ve střelbě z pistole, červen nějaký zajímavý zájezd, červenec, srpen sportovní setkání, případně účast na Memoriálu zakladatelů výsadkových vojsk, září tzv. výsadkové vinobraní, listopad výroční shromáždění za bohaté účasti zástupců regionálních klubů ČR a SR.

Předposlední akce KVV v loňském roce bylo již zmíněné „výsadkové vinobraní“, které se konalo dne 2.října 2009 v překrásném prostředí Plumlovské přehrady restaurace Panel. Tato akce proběhla v souladu s plánem práce KVV se řadí k velmi žádaným a oblíbeným akcím. Doprava všech 63 členů a členek KVV proběhla velice zdárně, tito se dostavili v pravý čas, neboť při vstupu do krásného a příjemného prostředí restaurace panel stihli společnou fotografii a spláchnout cestní prach douškem dobré slivovice.



Po vstupu do esteticky romantického prostředí restaurace Panel provedl zahájení vinobraní kolega Jindra Starý.



Všichni členové klubu obdivovali zručnost a umění členek KVV, které připravili, a napekly mnoho druhů cukroví. Samotné vinobraní bylo zahájeno hymnou KVV, které již dlouhodobě vévodí kolega Opletal. Jeho hlas je skutečně obdivuhodný. Toto potvrdil s kolegou Bartkem, kde jejich duo ovládlo a vytvářelo příjemnou atmosféru u celé řady písniček, které jsme si mohli spolu s nimi všichni zazpívat s harmonikou kolegy Sommera.



Po náročném zpěvu a velice příjemném popíjení lahodného vínečka, nám všem vytrávilo, a proto se všem přítomným členům KVV přinesl hovězí guláš. Tento gulášek byl velice chutný, neboť talíře se již nemusely umývat, tyto byly chlebem vylízané. Po vydatné večeři následovala družná zábava. Poděkování za přípravu a příjemné prožití tohoto vinobraní patří organizátorům, zejména kolegům Jugasovi, Lejskovi a našim kolegyním za připravené dobroty. Již nyní se budeme těšit na vinobraní v roce 2010.

kol. Fr. Papoušek

Pro rok 2010 je hlavní úkol KVV Prostějov zabezpečit „SETKÁNÍ 2010“, které se uskuteční ve dnech 15. – 17. září 2010 ve výcvikovém prostoru 601. sk. Speciálních sil (VÚ 8280) na Hamrech.

Přílohou tohoto čísla ZPRAVODAJE je přihláška k účasti na SETKÁNÍ 2010, kterou zatím nepovažujeme za závaznou. Má nám však dát představu o vašem zájmu o tuto akci, abychom mohli s dostatečným předstihem zabezpečit vše potřebné pro vaše ubytování, stravování, kulturní a společenské vyžití, zabezpečení ukázek a celkového programu vašeho pobytu. Považujte odeslání přihlášky za důležitý úkol a odešlete ji obratem po obdržení ZPRAVODAJE na kontaktní adresu.

Několik předběžných údajů k této akci : Prezence 15.září 2010 od 11,00 hod. do 17,00 hod. u VÚ 8280 na místnosti tradic. Ubytování předpokládáme na UVZ Hamry, ve srubech, v případě velkého zájmu ve stanech, tudíž je třeba, aby si každý účastník zabezpečil spací pytel (nelze jako při minulém setkání získat spací pytel od útvaru). Vzhledem k tomu, že tato akce bude uskutečněna v září, nelze zabezpečit ubytování na Domovech mládeže (školní rok). Pokud se týká nákladů pro jednotlivce, částka na stravování byla stanovena 500,- Kč ( první den 2x večeře, druhý den snídaně, oběd, 2x večeře, třetí den snídaně, vše na UVZ Hamry, oběd- společný raut v jídelně VÚ 8280 v Prostějově. Účastnický poplatek bude činit 100,- Kč (zahrnuje účastnický odznak, účastnický list, dopravu a režijní náklady). Celkově tedy 600,- Kč pro jednotlivce. Tato částka je za dvoudenní stravu, a nelze ji dělit na jednotlivé jídla.

Bližší informace s konkrétním programem budou uveřejněny ve ZPRAVODAJI č. 50, který obdržíte v červenci, platby bude třeba uskutečnit do 15.srpna 2010.

kol. Čtverák

*Trvale ve stopách „BARIA“.*

V tematickém plánu hradecké skupiny Klubu vojenských výsadkových veteránů se každoročně objevují zejména vzpomínkové akce, navazující na působení zpravodajské skupiny „Barium“. Parašutisté npor. Josef Šandera, čet. Tomáš Býček a čet.asp. Josef Žížka byli vysazeni v noci 3. Na 4. dubna 1944 v prostoru Vysoké nad Labem. Dnes je tato událost popsána nejen v obecní kronice, ale i na bronzové desce na místním hřbitově. Úkolem „Baria“ bylo vybudovat výkonnou zpravodajskou síť v severovýchodních Čechách. Po prvním neúspěchu na záchytných adresách působil Josef Žížka u přátel v Potštejně a ve Slemeni. Josef Šandera a Tomáš Býček získali první spolupracovníky v Hradci Králové. Už 19. dubna se jim podařilo vysílačkou navázat spojení s Vojenskou radiovou ústřednou v Londýně. Tento úspěch připomíná pomníček ve zmíněné obci na Rychnovsku. Hlavní základnou „Baria“ se stalo hospodářství „U Žabků“ v osadě Polsko u Žamberka. V roce 2009 jsme dne 3. října vzpomínali při městské slavnosti, že se tak stalo před 65 lety. Výstava v městském muzeu názorně dokumentovala, za jakých složitých podmínek se jim podařilo získat z řad odbojářů a dalších občanů 380 spolupracovníků (z nichž bohužel za války přišlo 38 o život).

Při výslechu gestapem bývalý velitel skupiny „Glucinium“ npor. Vítězslav Lepařík úkryt „Baria“ prozradil. Npor. Josef Šandera se dne 16. ledna 1945 těžce postřelil a na následky zranění dne 9. března 1945 zemřel. Radiotelegrafista Josef Žížka spáchal dne 18. ledna 1945 na Pankráci sebevraždu. Konec „Baria“ si u bronzové desky na objektu „U Žabků“ připomínají občané Žamberka s mnohými dalšími příznivci vojenské historie. Květinové vzpomínky kladou členové KVV v červených baretech ke všem památným místům. Děje se tak i při „Dni válečných veteránů“ 11.11. v 11 hodin 11 minut. Potvrzuje to snímky i výstřižky a krátkými záznamy naše kronika.

kol. Jaromír Mucha

Předsedovi Klubu výsadkových veteránů v Hradci Králové Vasilu Chymčákovi jednomu ze dvou přímých účastníků SNP žijících v České republice, udělil ministr obrany Slovenské republiky pamětní medaili „Za účast v boji proti fašismu a za osvobození vlasti“ s poř. číslem 0003.

## **Opustili naše řady.**

Dne 11. ledna 2010 zemřel ve věku 67 let kol. Emil Raždík – KVV Prostějov

Dne 3. února 2010 zemřel ve věku nedožitých 78 let kol. Jiří Nehera – KVV Prostějov

**ČEST JEJICH PAMÁTCE !**

## **Setkání ve Starých Splavech bude.**

V posledním čísle Zpravodaje informoval kolegy kol. Stahl o tom, že letošní setkání se asi konat nebude. Musíme jeho zprávu opravit a upřesnit. Po jednání s organizátory těchto setkání manžely Plesarovými, můžeme všem sdělit radostnou zprávu, že pravidelné setkání ve Starých Splavech bude uskutečněno ve dnech 4.-6. června 2010. Věříme, že tak jako i v minulých letech bude účast opět hojná.

Jak nám bylo sděleno manžely Plesarovými, už dnes přichází mnoho dotazů ke konání setkání a to nejen od pravidelných účastníků, ale také, což je velmi radostné, i od výsadkových veteránů ze Slovenska. Za zmínku stojí, že účast našich bratrů ze Slovenska se každým rokem zvyšuje, což dokazuje, že pro opravdové přátele není hranice žádnou překážkou.

Pravidelným účastníkům budou pozvánky rozesílány jako vždy poštou. Pro ostatní zájemce, kteří by se chtěli našeho setkání zúčastnit a potřebovali by další informace, přikládáme adresu a telefonní číslo, kde se dozví vše potřebné.

Plesar Miroslav ml. – Osada Borný 473 63 Staré Splavy, tel. mobil 604 623 202

Nutno také připomenout, že částku za pobyt je nutno složit poštou současně s přihláškou a ne až po příjezdu v uvedený den setkání.

Zveme vás všechny na naše krásné a nezapomenutelné setkání na březích Máchova jezera – ve Starých Splavech.

kol. Miloš Hledík

## **Letecký den – odměna výsadkářů.**

V tomto roce to bude už padesát pět let, kdy v roce 1955 v měsíci září se konal v Praze velký letecký den, který byl v režii Československé lidové armády. Pro účast výsadkářů na této akci byl určen náš 71. Výsadkový prapor. Když nám bylo oznámeno toto rozhodnutí měli jsme jako příslušníci tohoto praporu velikou radost a moc jsme se do Prahy těšili. Také nás to hodně zavazovalo ke vzornému plnění všech úkolů. V tu dobu velel praporu po kpt. Mrázkovi, který odešel na studium npor. Ladislav Kovařík, kterého všichni příslušníci nazývali „bratr“, byl velmi oblíbený. Jeho zástupci byli nadporučíci Opluštil a Šolc, NŠ byl npor. Pastuch. Mohl bych jmenovat i další funkcionáře, ale jistě postačí, když uvedu zejména náčelníka výsadkové přípravy npor. Vojtíška, kterému vojáci říkali „Vojta“, ten byl vlastně velkým režisérem vlastních seskoků. A pak zde byli velitelé rot – první npor. Tomášek, druhé npor. Malik a třetí npor. Piska. A u těchto rot jsme byli my poddůstojníci, absolventi BVŠ a všichni jsme se znali, zvláště pak my od rot npor. Pisky, protože on si nás vybral a přivedl si nás ke své rotě do Prešova. Ta naše šestka poddůstojníků Milan Rech, Vlastík Ruda, Lád'a Tomášek, Pepík Krištof, Vráťa Kuna a já Jura Kudrna jsme od té doby pořád v trvalém styku a ještě se k nám připojil mladší četař Mirek Janovský. A tak v tomto složení jsme tenkrát jeli do Prahy na letecký den.

Přesun byl proveden po železnici a vezli jsme sebou vše kromě automobilů. Na tuto akci jsme vyfasovali nové kombinézy žlutohnědé barvy na levém rukávu modrý padáček, nové letní kukly, letní kožené rukavice. Dostali jsme také nové barevné padáky a to jak hlavní, tak i záložní.

V Praze na nádraží už na nás čekala kolona naleštěných vozidel P-V3S přiděleného autopraporu z Prahy. Tento autoprapor nám byl k dispozici po celou dobu našeho pobytu. Tak jsme vše naložili na auta a kolona se vydala do místa našeho ubytování, které bylo v Čakovicích v cukrovaru. Byli jsme ubytováni v dřevěných barácích, které sloužily pro sezónní pracovníky, žádný komfort, ale byli jsme spokojeni.

Náš pobyt v Praze to byla stálá pohotovost a příprava na balení, na seskoky a pořád dokola. Vycházky žádné, ale my jsme přistupovali k plnění úkolů zodpovědně – vždyť na samotném leteckém dni se musíme ukázat, a tak jsme to brali podle hesla : „Jeden za všechny, všichni za jednoho“. Hned druhý den se přesouváme na letiště Kbely, což nebylo daleko, balíme padáky, zaplnili jsme velkou část letiště, bylo tam rozprostřeno tolik balících stolů a takové veliké množství výsadkářů. Prapor v tak velké akci byl pohromadě poprvé. Hned druhý den byl vyhlášen cvičný seskok. Zase přijíždíme na letiště Kbely a tady už jsou připraveny Dakoty a Lička. Radíme se na ploše podle stanovených pořadí a po ustrojení do padáků a kontrolách nastupujeme do letounů. Letouny startují směrem na vnitřní Prahu-Vysočany, nabírají výšku a otáčejí se doleva a oblétají Prahu a po několika minutách už vidíme vpravo Kralupy, pak Slaný, Kladno a pak už je povel „Připravit“ a následuje „Vpřed“ a to už je plná obloha barevných padáků. Přistáváme za Hostivicemi v těsné blízkosti ruzyňského letiště. Seskok proběhl bez větších úrazů. Zde budeme při dalším seskoku nacvičovat útok, který provedeme při vlastním leteckém dni.

A další dny se vše opakovalo, zase balení ve Kbelích. A tady došlo k velkému a milému setkání. Jak balíme padáky, tak k nám přišla skupina pilotů od Migů-15, kteří rovněž nacvičovali na letecký den skupinovou akrobacii. Jejich Migy byly žlutě natřené speciálně pro letecký den. Letci na nás měli plno dotazů a my jsme se také mohli podívat na jejich stroje. Byli jsme překvapeni, že mezi letci byla žena

pilotka – npor. Bačová. Prováděli jsme další seskok, v letadle už jsme věděli, kde se nacházíme, kde je Kladno, a jeden z pilotů nám ukazuje, že pod námi jsou Lidice. Po seskoku dochází k zajímavé události, kterou si pamatuji, na poskokové ploše je naše vojenská sanitka a tam se shromažďují kulhající výsadkáři (asi výrony), náčelník výsadkové služby npor. Vojtíšek jim vytýká „Co jste dělali“ a nakonec přichází k našemu lékaři a říká „A teď ošetřete mně“, tak to bylo dost groteskní, ale nic vážného se nestalo.

A tak to pokračovalo pořád dokola, balení, seskoky. Po jednom seskoku jsme dostali za úkol, že po přistání a sbalení a uložení vykonáme určitý druh práce při sklizni. Na ploše už byli novináři i filmaři Armádního filmu a hned druhý den byla v tisku zpráva „Z oblohy přímo na pole“ a byly tam i fotky. Při našem pobytu v Praze nebyla opomenuta ani tělesná příprava a tak rozcvičky byly na denním pořádku. Ráno jsme vyběhli do ulic Čakovic, pěkně do půl těla, jak se na výsadkáře sluší a už se cvičilo. Okna všech baráků byla otevřená a lidé nám mávali. Připadali jsme si, jako když tam vyběhne prvoligová Sparta nebo Slavie. Vždyť také výsadkáři to byla vždy první liga a tak jsme to cítili tenkrát i dnes.

V rámci leteckého dne provedl 71. vpr také jeden historický seskok a to hromadný seskok v noci. Do té doby Taková akce provedena nebyla. Dосkoková plocha byla vybrána u Horních Počernic a seskoku byla věnována zvláštní pozornost a k seskoku se šlo naostro. Věděli jsme jenom, že budeme dopadat na pole a že bude plocha částečně osvětlena. A tak jsme zase viděli z letounů osvětlenou Prahu. Výskok byl proveden bez problémů, sestup také, když nám osvětlili plochu vypadalo to, jako že budeme přistávat do sadu, ale byly to brambory a dopad byl měkký. Zranění nebyla žádná.

Naše pozornost byla věnována hlavnímu seskoku na samotném leteckém dni, už byl nacvičen i útok, který končil před hlavní tribunou letiště Ruzyně. Do posledního seskoku jsme šli s velkou vervou a odhodláním, aby to dobře dopadlo. Počasí bylo dobré, větřík mírný. S velkou radostí jsme uslyšeli povel „Vpřed“. Hned po orientaci vidíme zaplněnou plochu kolem hlavní tribuny, tam bylo lidí jako máku (později jsme se dozvěděli, že na čtvrt milionu). Po dopadu byla zformována útočná formace celého praporu a vyrazili jsme do útoku a na tři stovky útočících výsadkářů způsobilo střelbou ze samopalů a výbuškami velký efekt, a do toho ještě hromové „Huráááá...“

A tak jsme měli velmi hřejivý pocit, že jsme splnili dobře úkol. Ale od nás výsadkářů to byli i „solisté“, kteří předvedli výsadkářské umění jako npor. Lukášek, to se tajil dech i nám, když jsme viděli jeho seskok volným pádem a jak se postupně uvolňuje z několika padáků.

Po skončení posledního seskoku nás čekal triumfální návrat do ubytovny v Čakovicích, zase průjezd Prahou a velké mávání. Pak už nás čekalo hodnocení velitele a příprava na odjezd do naší posádky v Prešově.

Velitel praporu byl velmi spokojený, že vše dopadlo dobře, nebyla žádná mimořádná událost a že všichni splnili vzorně úkoly. Na poslední den před odjezdem udělil všem příslušníkům hromadnou propustku do Prahy. A to byla také velká radost. Hodně příslušníků praporu zde mělo návštěvy, jako třeba náš kamarád Milan Rech, vzorný četař, za kterým přijela manželka, tehdy také příslušnice armády (poddůstojnice). Zbývalo jen postavit stráž, v ten den to byl úkol pro naši 3. výsadkovou rotu. Byla jen otázka, kdo z nás šesti poddůstojníků bude velitelem a tak aby se nemuselo losovat, tak jsem se přihlásil. Na tu hromadnou propustku odjeli téměř všichni příslušníci (i důstojníci). Tenkrát mě kamarád Milan pochválil, že jsem to vzal a umožnil ostatním odjet do Prahy. To jsem, ale netušil, co mě vlastně čeká. V ubikacích bylo prázdko, jen naše stráž plnila svůj úkol. K vstupní bráně byl instalován zvonek a slyším, že někdo zvoní. Tak jsem se upravil a vyšel k bráně, otevřu a vidím. Přede mnou stojí sám velitel výsadkového vojska plukovník Kričfaluši. Předpisově se mu zahlásím a on na mě spustil, zda vím, kdo je. To jsem na štěstí věděl dobře, protože díky npor. Piskovi jsem vypomáhal jako písař na operačním oddělení 22. vb a poznal jsem všechny funkcionáře a vše jsem také věděl o veliteli výsadkového vojska. Tak jsem to ze sebe vysypal až se plk. Kričfaluši divil. Pak mě požádal, abych zavolal velitele praporu, ten však byl v Praze, tak ať zavolám zástupce, ten je také v Praze, a tak na mě spustil „Tak kdo tu vlastně je?“, odpověděl jsem, že velitel praporu udělil všem příslušníkům za vzorné splnění úkolu na leteckém dni za odměnu hromadnou propustku do Prahy a v ubytovně je jen

stráž a my jsme ve stráži dobrovolně. Plukovník poděkoval, nasedl do tatraplánu a odjel. Moc jsem si oddechl, že ta inspekce proběhla dobře. Ještě večer jsem hlásil událost veliteli praporu i veliteli roty. Oba byli spokojeni.

A tak na ten letecký den moc rád vzpomínám a se mnou i ta šestka věrných kamarádů – poddůstojníků. A tak si myslím, že ta vzpomínka osloví mnoho tehdejších výsadkářů ze 71. vpr., ať vojáků základní služby, tak i vojáků z povolání, ale možná i letce od dopravního pluku i ty piloty a personál od proudových letounů i autaře.

Snad bych dodal, že ten náš vzorný četař Milan Rech je dneska aktivním členem KVV Zlín, je to náš výsadkářský básník, že mi pomohl při sestavování vzpomínek i kamarád Vráťa Kuna, který sestavil po tolika letech přehled všech funkcionářů tehdejšího 71. vpr, a že mé vzpomínky doplnil i kamarád Vlastík Ruda, kterého náš velitel Piska přivedl na velitelství brigády, kde Vlastík pracoval jako kreslič. A protože byl písmomalíř, tak se s jeho prací na velitelství brigády chlubili.

A tak jsme našemu veliteli roty Josefu Piskovi nikdy neudělali ostudu a ještě po tolika letech se mu pravidelně hlásíme.

kol. Jiří Kudrna

### Víte, že ...

- V poslední třetině minulého roku se příslušníci 102. průzkumného praporu z Prostějova zúčastnili společného cvičení policistů zlínského kraje. Poprvé v historii se zde konalo společné cvičení armádní jednotky s Policií ČR. Námětem cvičení bylo dopadení dvou desítek teroristů, kteří se měli na zlínsku pohybovat.
- V Prostějově si dne 1. prosince 2009 102. průzkumný prapor generála Palečka připomněl šesté výročí svého založení slavnostním nástupem. Je to jediný průzkumný prapor AČR. Oslavy se zúčastnil nejen syn generála Palečka, ale i početný sbor vyšších důstojníků a také delegace našeho klubu výsadkových veteránů. Po zhodnocení bojových i sportovních úspěchů byli ti nejlepší vyznamenáni a delegace položili kytice k památníku 102. průzkumného praporu.
- Klub výsadkových veteránů ve Zlíně změnil část svých STANOV a odeslal je k registraci na Ministerstvo vnitra ČR. Stalo se tak poté, kdy změnil adresu za novou : **Klub výsadkových veteránů Zlín, Krajské vojenské velitelství, Štefánikova 167 30 Zlín**. Dále výroční členská schůze dne 27.1.2010 schválila do funkce mluvčího klubu P. Chmelíka. Kontakt : mob. 724 322 254, meil – [pavelchmelik@atlas.cz](mailto:pavelchmelik@atlas.cz).
- Kontaktní adresa na nového předsedu KVV Holešov – Dušan Hric, Žopy 83, 769 01 Holešov, tel. mobil 777 320 393.

---

Vydává Klub výsadkových veteránů Prostějov.

Pro potřeby svých členů. **Neprodejné.**

Kontaktní adresy:

**Ing. Jindřich STARÝ** – předseda

Dětkovice 26, 79804 Určice, tel. 582357311

**Ing. Jindřich ČTVERÁK** – místopředseda

předseda redakční rady

B.Šmerala 15, 79601 Prostějov, tel. 737623540

**František LEJSEK** – člen výboru

Šárka 34, 79601 Prostějov, tel. 728547426

Fr.LEJSEK@seznam.cz

**Bankovní spojení :**

Účet 188 989 286, kód 0300

---

Graficky zpracovalo a vydalo  
Oddělení polygrafie CGeoZ Olomouc

## SETKÁNÍ 2010

Předběžnou přihlášku vyplní a zašlou :

A : Jednotlivci – členové KVV, kteří nejsou organizováni v regionálních klubech

B : Regionální kluby (MKVV) za své členy.

PŘIHLÁŠKY VYPLŇTE A ODEŠLETE na adresu :

František Lejsek

kontaktní telefon : 728 547 426

Šárka 34

796 01 Prostějov

----- ZDE ODDĚLTE -----

K účasti na uvedenou akci se přihlašuje .....(členů)

Z uvedeného počtu je ..... mužů, žen..... (V případě více osob uveďte jmenný seznam a případné požadavky, vyplývající z této přihlášky na samostatném listu).

Ubytování ve srubovém táboře HAMRY požadujeme pro ..... osob (Samozřejmě je možné, že někdo ubytování nebude požadovat).

Bereme na vědomí, že zahájení akce bude provedením prezence dne 15.září 2010 od 11,00 do 17,00 hodin u VÚ 8280 Prostějov a ukončení 17.září 2010 společným obědem 13,00 hodin. Dále bereme na vědomí, že pro každého účastníka SETKÁNÍ bude zabezpečena po dobu trvání akce strava za režijní cenu.

-----  
Jméno, příjmení

-----  
bydliště

-----  
podpis přihlašovaného

Za MKVV -----

místo

jméno

podpis



